

Bestemmelsen indebærer, at der alene kan straffes i tilfælde, hvor det er aftalt eller forudsat, at forholdet skal holdes skjult for den, hvis anliggende varetages. Bestemmelsen har til formål at beskytte hvervgiveren mod den risiko, der kan være for, at repræsentanten i en sådan situation ikke varetager hvervgiverens interesser på en loyal måde. Det kræves ikke, at hvervgiveren lider et formuetab.

Alene ydelser af økonomisk art omfattet af § 299, nr. 2, jf. udtrykket »formuefordel«. Bestemmelsen adskiller sig herved fra §§ 122 og 144, der både omfatter økonomiske og andre fordele, jf. udtrykket »gave eller anden fordel« og pkt. 4.4.2.

Desuden skal der i bestemmelsen indfortolkes et sædvanligt forbehold om forholdets retsstridighed, jf. pkt. 4.6.4. om straffelovens § 144, der udtrykkeligt kræver, at modtagelsen m.v. skal være »uberettiget«. Det indebærer, at der ved vurderingen af forholdets strafbarhed skal tages hensyn til kutymemæssige eller rent konkrete forhold, som bevirker, at modtagelsen m.v. af en formuefordel ikke kan anses for retsstridig (utilbørlig).

Efter straffelovens § 305, stk. 1, påtales overtrædelser af § 299, nr. 2, kun efter den forurettedes begæring, medmindre almene hensyn kræver påtale.

4.7. Justitsministeriets overvejelser

4.7.1. Bestikkelse i offentlig tjeneste eller hverv

4.7.1.1. Som det fremgår af gennemgangen af retsakterne (konventioner m.v.) ovenfor i afsnit 4.1 - 4.4, er det et fælles træk, at landene forpligtes til i større eller mindre omfang at udstrække kriminaliseringen af *aktiv bestikkelse* til også at omfatte bestikkelse af personer, der virker i udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hverv.

Kredsen af de personer uden for landets egen offentlige tjeneste, som det skal være strafbart at bestikke, er imidlertid ikke afgrænset på samme måde i de pågældende retsakter.

Første protokol til svigskonventionen og EU-bestikkelseskonventionen er begrænset til EU-lande og EU-institutioner. Disse to retsakter forpligter f.eks. til at kriminalisere bestikkelse af en tjenestemand i en anden EU-medlemsstat eller af en fællesskabstjenestemand. De forpligter derimod ikke til at kriminalisere bestikkelse af en tjenestemand i et land uden for EU eller af en ansat ved internationale organisationer som f.eks. FN og NATO. Om medlemmer af EU-kommissionen m.v. henvises til pkt. 4.7.1.3 nedenfor.

En sådan personel begrænsning er ikke indeholdt i OECD-bestikkelseskonventionen, der udelukkende angår bestikkelse af udenlandske tjenestemænd. Efter

OECD-bestikkelseskonventionens artikel 1, stk. 4, litra a, omfatter begrebet »udenlandsk tjenestemand« således (1) enhver, der som ansat eller folkevalgt varetager et hverv inden for lovgivning, forvaltning eller domstolene i et andet land, (2) enhver, der udøver en offentlig funktion for et land, herunder for en offentlig styrelse eller en statsvirksomhed, samt (3) enhver ansat i eller repræsentant for en offentlig international organisation, jf. pkt. 4.3. Efter ordlyden er OECD-konventionen på det sidstnævnte punkt ikke begrænset til offentlige internationale organisationer, som det pgl. land selv er medlem af.

Europarådets korruptionskonvention indeholder heller ikke en personel begrænsning. I forhold til personer uden for landets egen offentlige tjeneste indeholder konventionen pligt til at kunne straffe aktiv bestikkelse, når handlingen omfatter følgende personer: (1) en tjenestemand i en anden stat, (2) en person, der er medlem af en offentlig forsamling med lovgivende eller administrativ myndighed i en anden stat, (3) en tjenestemand eller kontraktsansat i henhold til vedtægten for en offentlig international eller overnational organisation eller organ, som staten er medlem af, og en person, uanset om den pågældende er stillet til rådighed for vedkommende organisation eller organ, når den pågældende udøver hverv svarende til de hverv, der udøves af den nævnte tjenestemand eller repræsentant, (4) en person, der er medlem af en parlamentarisk forsamling i en international eller overnational organisation, som staten er medlem af, samt (5) en person, der udøver domsmyndighed eller er tjenestemand ved en international domstol, hvis kompetence er anerkendt af den pågældende stat.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvilke handlinger der skal kriminaliseres som bestikkelse, er retsakterne også udformet på forskellig måde.

OECD-bestikkelseskonventionen gælder kun for bestikkelse af udenlandske tjenestemænd i forbindelse med udøvelse af internationale forretninger. Endvidere fremgår det af den forklarende rapport til konventionen, at der ikke tilsigtes indført en pligt til at kunne straffe betaling af såkaldte »smøringsspenge« (»small facilitation payments«).

Hverken første protokol til svigskonventionen, EU-bestikkelseskonventionen eller Europarådets korruptionskonvention indeholder en tilsvarende begrænsning i gerningsindholdet ved aktiv bestikkelse.

Efter artikel 3 i henholdsvis første protokol og EU-bestikkelseskonventionen betragtes det som aktiv bestikkelse, at en person med forsæt, direkte eller gennem tredjemand, lover eller yder en tjenestemand en fordel, uanset dennes art, for ham selv eller for tredje-